

-TRES- ASPECTOS

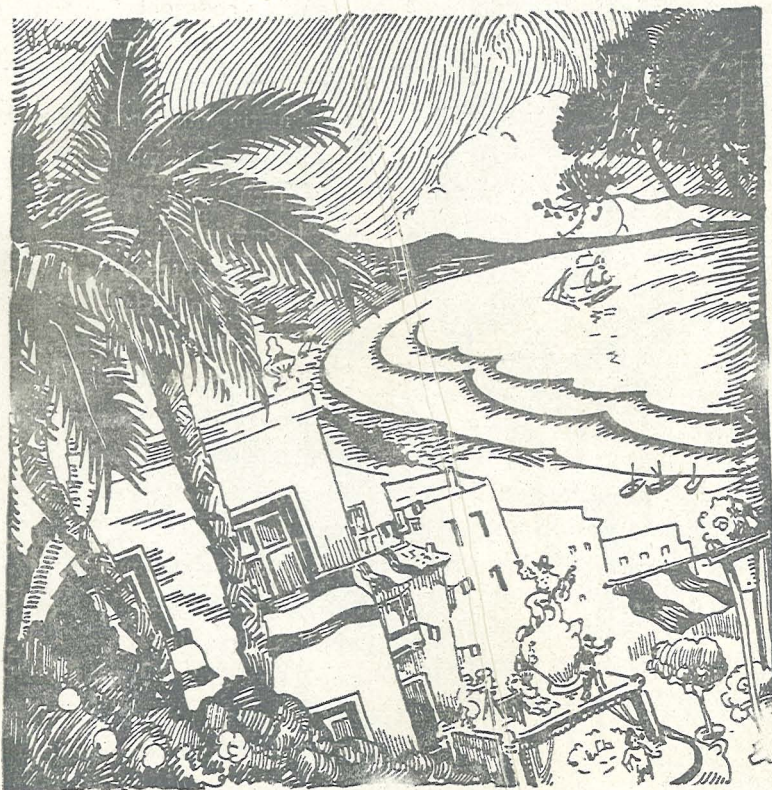
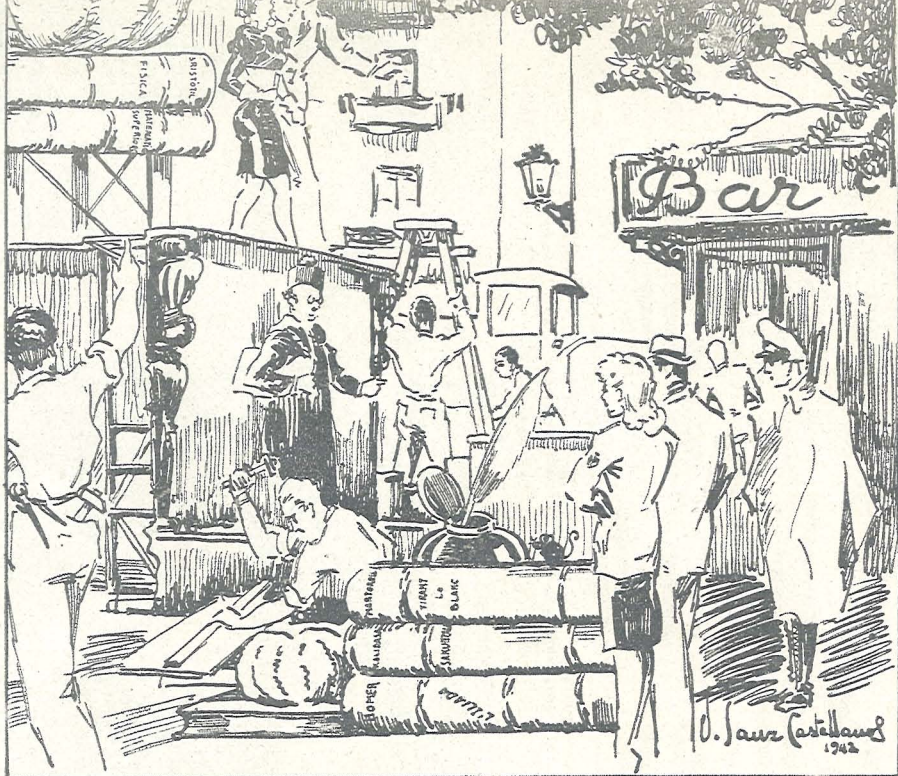
PLANTADA

Sota el flonjo manteu d'aquesta nit,
no resona eixe càntic de misteri
que la Lluna desprén del seu salteri
i que ens vibra allà al fons de l'esperit.

Un repic de martells sona a l'oït
que esgarrija la pau del fosc Imperi,
amanint amb afany foia tiberi
a unes flames que el seny ha deixondit.

Els estels entre guinyo i guinyo oviren
tants esforços mortals, en quins sospiren
a l'empiri en lairar la inspiració,
I en quins van il·lusions sempre senceres,
convertides en gràfiques fogueres
que són símbol d'ardenta devoció.

Vicent CASP i VERGER
València, 1942.

LES FOGUERES DE SANT JOAN EN L'ALBA TENDRA

La verge bruna mostra la denteta
de l'Orient i en traure's la foscura
una alba tendra naix de l'estelada
nua d'estiu, de nacre i assutzenes.

La mar fa un cant rentat, blau i salobre
tot recosit de veles i d'escuma
i el palmeral que gronxa plomalls lírics
és una flama verda d'ones flonges.

I surt el Sol. El dia és ara un himne.
La llum repica totes les ventalles
de la Ciutat que es lleva enjogassada

i els cadafals somriuen dins la fresca,
àticament - oh ment valenciana -
i tenen més humor en l'hora prima.

Carles Salvador

València, 1942.

CLAROR (en la cremada)

Una claror de l'ànima: el bon riure.
Una claror del cor: el bon sospir.
Una claror del seny: el bon patir.
Una claror del verb: el bon escriure.

Claror i més claror ens cal al viure,
per dur un bes ben clar al fosc morir;
claror i més claror fins, arraulir
el somni negre i alt de no ésser lliure.

Claror fins ésser flama d'esperança
que endegue i solemnitze aquest molt poc
de l'homenenc orgull a tota ultrança...

Claror de flamà encesa com a joc
en un amoinar-nos la recança
que vola redimida en nit de foc!

Xavier CASP
Director de PENSAT I FET

València, 1942.

